

DR. DAIN HEER

FII TU, SCHIMBĂ LUMEA!

(E ACUM MOMENTUL?)

Traducere din limba engleză
de Gabriela Vereș

Editura For You
București

<i>Frumosule Tu</i>	9
<i>Introducere</i>	11

PARTEA I – FII TU...

Capitolul 1 / Realitatea ta și universul liberului arbitru	33
Capitolul 2 / Exist. Deci sunt greșit. Corect?	57
Capitolul 3 / Corpul tău știe	79
Capitolul 4 / Cere și ți se va da!	101
Capitolul 5 / Dacă grija e nucleul tău?	113
Capitolul 6 / Ești dispus să fii suficient de diferit încât să ai o relație grozavă?	129
Capitolul 7 / Să vorbim despre sex, dragă...	155
Capitolul 8 / Cum ar fi dacă ți-ai alege părinții?	169
Capitolul 9 / Dacă moartea ar fi o alegere în loc să fie ceva greșit, atunci ai putea trăi plenar?	181
Capitolul 10 / Ești pregătit să fii nedefinit? (Și magic?)	219

PARTEA a II-a – ...SCHIMBĂ LUMEA!

Capitolul 11 / Ești gata să te descotorosești de pilotul automat?	233
Capitolul 12 / Sus bagheta! Ești magic!	245
Capitolul 13 / Chiar are planeta nevoie să fie salvată?	263
Capitolul 14 / Regatul lui NOI	275
Capitolul 15 / Ești dispus să fii lider?	285
Capitolul 16 / Începutul	299

<i>Epilog</i>	307
<i>Cuvinte de recunoștință</i>	310
<i>Despre autor</i>	311
<i>Despre Access Consciousness</i>	312
<i>Alte cărți Access de Dain Heer</i>	314
<i>O invitație...</i>	315

PARTEA I

FII TU....

„Ne petrecem întreaga viață încercând să demonstrăm că nu suntem ceea ce nici n-am fost de la bun început.“

Mel C.

*Cum ar fi dacă ai începe să îmbrățișezi realitatea în propriii tăi termeni?
Cum ar fi dacă realitatea ta ar fi ceva... complet diferit? Și dacă o realitate
complet diferită este exact ceea ce e necesar?*

E acum momentul?

— Capitolul 1 — Realitatea ta și universul liberului arbitru

Înainte să continuăm, hai să definim REALITATEA...

Când spun „realitate“ mă refer la modul uzual, mediocru, obișnuit în care toată lumea învață să funcționeze aici pe planetă: lucrurile pe care le avem cu toții în comun și lucrurile despre care CREDEM că sunt ADEVĂRATE, fără ca măcar să ne gândim prea mult la ele. Sunt toate acele lucruri care par că doar SUNT, de-a gata, într-o asemenea măsură încât nu le punem niciodată la îndoială.

Ca să crezi o realitate trebuie să ai doi sau mai mulți oameni care se pun de acord asupra unui punct de vedere. Cu alte cuvinte, o realitate se creează ori de câte ori doi sau mai mulți oameni concluzionează că „așa este“, chiar dacă nu o fac în mod conștient. Așa se creează, de fapt, realitatea. Știai asta?

Deci, când spun „această realitate“ mă refer la ceea ce ți-a fost transmis de când te-ai născut: regulile și regulamentele familiei tale, regulile și regulamentele societății tale, ale planetei, toate legile fizice ale realității – toate acele lucruri.

De exemplu, regulile acestei realități spun că nu-ți poți muta corpul instantaneu de aici în Fiji. Eu spun: de ce nu? Hai să schimbăm asta! Nu-i așa că ar fi mult mai distractiv?

Probabil că nu vom reuși să schimbăm asta chiar azi, dar hai să ne îndreptăm în direcția aceea și să vedem ce se arată. După cum a spus un vorbitor

motivațional care mi-a schimbat viața când eram în liceu: „Țintește spre Lună! Dacă o ratezi și nimerești stelele, nu e chiar așa de rău.“

Noi încercăm să facem toate fragmentele acestei realități să funcționeze corect ca să fim fericiți, în loc să creăm ceea ce ne-ar plăcea cu adevărat să avem, chiar dacă e complet diferit de această realitate. Credem că trebuie să fie ceva corect la această realitate din moment ce toată lumea o alege și toată lumea ne spune că e corect. Adică, trebuie să fie corectă, nu-i așa?

Scenariul în curs de desfășurare din capul nostru sună cam așa: „Cu siguranță că judecarea e corectă! Cu siguranță că familia are dreptate! Cu siguranță că școala are dreptate! Cu siguranță că banii au dreptate! Poate că eu sunt singurul care nu înțelege lucrurile cum trebuie și continui să mă simt inadecvat.“ Dar dacă toate aceste lucruri, presupuse a fi „corecte“, sunt inadecvate sau greșite pentru tine?!

Și dacă ar exista un mod total diferit de a privi toate aceste lucruri?

Iată o posibilitate demnă de luat în considerare:

Realitatea care ți-a fost transmisă nu funcționează. Nu trebuie să o mai alegi dacă nu dorești asta. Înțelegând asta, ce ți-ar plăcea cu adevărat să alegi ca fiind viața ta?

Dacă ai ști cu adevărat că acesta este un UNIVERS CU LIBER ARBITRU, ce ai începe să alegi de îndată?

Ce-ar fi dacă Tu ai fi Maestrul universului tău?

Ai auzit ideea că trăim într-un univers cu liber arbitru? Ni se spune că aceasta este una dintre legile universale, una dintre legile după care funcționează acest loc ciudat și neobișnuit.

Iată întrebarea mea: dacă e adevărat, atunci de ce arată viețile noastre așa cum arată?

Dacă este un Univers cu Liber Arbitru, de ce continuăm să credem că nu putem alege să schimbăm ceva? Să ne schimbăm situația financiară? Sau felul în care se simte corpul nostru? Sau relațiile pe care continuăm să le creăm, iar și iar, cu aceeași „persona“, doar că într-un corp diferit?

Și de ce continuăm să alegem traumă și dramă, sărăcie, nefericire, separare, furie, ură și (pre)judecată? De ce părem incapabili – sau nu dorim – să schimbăm toate astea?

Poate suntem simpatici, dar nu suntem prea isteți. Punctul meu de vedere e că precis ne lipsește ceva din ideea că acesta este un univers cu liber arbitru.

Vreau să iau ideea universului cu liber arbitru și să te invit să o recunoști. Cu alte cuvinte, hai să folosim puterea ta de a alege și puterea ta de a schimba! Hai să le folosim ca să schimbăm trecutul care a fost limitat și nu a funcționat pentru tine și să creezi un prezent diferit și un viitor diferit – unde tu ești tu și schimbi lumea.

Nu-i așa că sună distractiv? Mă gândeam eu!

Cu toții părem să avem ideea asta, acest punct de vedere, că știm exact ce e necesar pentru a avea ceea ce ne dorim în viață. Dar dacă e necesar ceva total diferit? Sigur e așa!

Dacă nu ai lumea în care ți-ar plăcea să trăiești și viața pe care ți-ar plăcea să o ai, atunci tot ce ai crezut că va fi necesar ca să le obții... trebuie să fie incorect.

Are sens?

Cât timp rămânem la punctul de vedere că schimbarea se poate întâmpla doar în singurul mod în care noi am decis că ar trebui (și acesta nu funcționează), vom căuta mereu sursa schimbării în direcția greșită. Cu toții!

Ești dispus să eliberezi, să distrugi și să de-creezi – măcar pe durata lecturii acestei cărți – toate proiecțiile, așteptările, separările, deciziile, concluziile, (pre)judecățile, respingerile și punctele de vedere pe care le-ai luat de bune

despre ce ar fi necesar ca viața ta (și lumea) să se schimbe? *Right and Wrong, Good and Bad, POD and POC, All Nine, Shorts, Boys and Beyonds.*™

Îți mulțumesc! Ce altceva poate acum să apară? Adică, serios, ce ai de pierdut?

A găsi universul cu liber arbitru (Sau, cel puțin, cum am început eu să-l găsesc pe al meu...)

Vezi tu, obișnuiam să am multe răspunsuri sau, cel puțin, pretindeam că am.

Acum zece ani îmi începeam cea de-a doua perioadă de chiropractician și chiar aveam câțiva pacienți. Câștigam aproape suficient încât să-mi plătesc chiria. Ce bucurie! Aveam o iubită despre care toată lumea spunea că e fata perfectă pentru mine. Aveam tot ceea ce se presupunea că ar trebui să te faci fericit aici, mai puțin grămezile de bani, dar asta nu era atât de important pentru mine. Încercasem toate metodele pentru pace interioară pe care le-am putut găsi, dar tot simțeam că mor pe dinăuntru.

Așa că i-am spus Universului: „Ai șase luni sau mă sinucid. Am fost aici, am muncit pentru tine, încercând să le aduc oamenilor conștientizare, încercând să le schimb viața și corpul, încercând să schimb în bine lucrurile de pe planetă, dar nimic nu se întoarce la mine. Urăsc să mă trezesc dimineața! Dacă așa vor merge lucrurile, fie! Dar eu mă sinucid. Ori se schimbă, ori plec de aici!”

Nu mă refeream doar la plecarea din relație sau din Santa Barbara, ci la plecarea din viața asta.

„Trebuie să existe un loc mai fericit, un alt corp sau o altă viață. Voi reveni ca nomad sau ca locuitor pe o insulă în Pacific, unde voi putea să stau toată ziua pe insule. Sau poate revin ca membru al familiei Rockefeller ca

să am găleti de bani. Trebuie să existe ceva diferit. Trebuie să existe ceva mai bun! Poate o altă planetă???”

Eram dispus să-mi pun capăt zilelor pentru că ajunseseam în punctul în care ceea ce era nu era destul. Știind asta, nu mai percepeam ca valoroase lucrurile pe care altădată le consideram însemnate.

Aveam tot ce decisesem că este valoros. Și nu era valoros. Știi la ce mă refer? Ai simțit și tu asta vreodată, măcar pentru o clipă? Dacă da, această carte va avea probabil mult sens pentru tine.

Fără exagerare, la o săptămână după ce am făcut această cerere, am văzut un mic anunț în ziar. Spunea „Access: Totul în viață vine la mine cu ușurință, bucurie și glorie” și avea numărul de telefon al unei fete.

Reacția mea a fost: „Pollyanna a dat anunț la ziar!” Eram înfuriat. „Viața mea e durere, suferință și calvar! Despre ce vorbești? Ușurință, bucurie și glorie. Ce e asta?” Nu exagerez, am mototolit ziarul și l-am aruncat. Doar că ziarul ăsta apare săptămânal în Santa Barbara și în săptămâna următoare am văzut din nou reclama: „Access: Totul în viață vine la mine cu ușurință, bucurie și glorie”

OOOOFFFF!

Cu mult înainte de a fi văzut această reclamă, realizasem că, atunci când opui rezistență unui lucru, probabil că e acolo ceva pentru tine, doar că nu-ți dai seama ce. Așa că, din moment ce-mi venea să omor persoana care pusese anunțul în ziar, am sunat-o și mi-am făcut o programare...

Numește-o inspirație divină, nebulie, căutarea disperată după o barcă de salvare, chiar înainte ca Titanicul care era viața mea să se scufunde pentru totdeauna în abis... Acel telefon mi-a redat accesul la viața mea și de atunci nu m-am mai putut înghesui înapoi în cutiuța care obișnuiam să fiu. Sunt foarte, foarte recunoscător!

Am avut ședința cu acea fată, o ședință de Access Bars, un procedeu simplu de a atinge niște puncte pe craniul unei persoane. După acea sesiune am avut prima mea senzație de pace după ani de zile. Era prima dată când îmi aminteam că totul e BINE, că întotdeauna a fost și mereu va fi... și *nu m-am mai gândit niciodată să mă sinucid.*